

Становище

от

доц.д-р Борис Кирилов Сергинов

за дисертационния труд на докторант
Анета Петкова Риналди

на тема:

„ТЕНДЕНЦИИ В СЪВРЕМЕННИЯ ЕКСПОЗИЦИОНЕН ДИЗАЙН, ВИЗУАЛНИТЕ ИЗКУСТВА И
НОВИТЕ ТЕХНОЛОГИИ“
ПО ШИФЪР 8.2 ИЗОБРАЗИТЕЛНО ИЗКУСТВО

за кандидатурата за образователна и научна степен „ДОКТОР“ в департамент
„Дизайн“, ДП „Дизайн“ при Нов Български Университет, г.София

шифър 8.2 „Изобразително изкуство“

Дисертацията е представена за присъждане на образователна и научна степен
„доктор“ по научна специалност „Изобразително изкуство“ шифър 8.2

1. Актуалност и научна значимост на дисертацията представена за присъждане на образователна и научна степен „ДОКТОР“.

Актуалността на разработваната тема, си проличава още от заглавието на дисертацията, а именно „ТЕНДЕНЦИИ В СЪВРЕМЕННИЯ ЕКСПОЗИЦИОНЕН ДИЗАЙН, ВИЗУАЛНИТЕ ИЗКУСТВА И НОВИТЕ ТЕХНОЛОГИИ“. Докторанта разглежда и анализира различните водещи иновации в тези така важни за съвременността области на изкуството, като предлага и защитава различни тези и научни твърдения, например: „Технологичните иновации са важни, но те провокират творците, без да става ясно начините, по които могат успешно да бъдат използвани. Фактът налага, успоредно с развитието на хардуера и софтуерните продукти, едно непрекъснато изследване на приложението им в различните области на комуникационните изкуства и дизайна.“

По този начин докторантката формулира и своите обекти на изследване а именно: експозиционния дизайн, визуалните изкуства и новите технологии.

Обект на изследването конкретно, са различните преки връзки които съществуват между тези на пръв поглед различни области. В същността си, доказва докторанта, тези различни области са в симбиоза и взаимно се допълват, подчертават се и си помагат в по-нататъшното развитие на една или друга област и така, като плод и обект на изследването докторанта ни предлага един интердисциплинарен труд

Определяйки параметрите на своето изследване Риналди правилно отбелязва:

„- неизбежната връзка на новите технологии и тяхното приложение, като неразделна част от новата култура, естествено навлязла като естетическа и културна потребност на едно еволюирало общество, налага неизбежно приложението на свръхмодерни технологии...“

Анета Риналди разглежда проблематиката на дисертацията си като сложен комплекс от различни области, в които се преплетат богати възможности и подходи, като например възможността за интерактивност на музейния интериор или използването на сензори съчетано със знаковата изразност на образа в графичния дизайн, който от своя страна е вплетен в интериора и т.н. Докторанта отбелязва и доказва, че „темата на докторската дисертация е предизвикана от все по-пълното навлизане на дигиталните технологии във визуалните изкуства и комуникация. От една страна се увеличават комуникационните средства – от електронни вестници, списания, реклами, т.н. до online общуване и обслужване – интерактивната телевизия, Интернет, Web сайтовете; от друга – изменят се стилове, усъвършенстват се и се появяват съвършено нови методи и условия за реализация на дизайнерските проекти.

Предложеният за становище дисертационен труд е фокусиран върху изследването и анализа на визуалните изкуства и комуникация днес и в частност – отделни насоки в развитието на пространствения и графичен дизайн. Той е опит за очертаване на тенденциите в развитието на експозиционния дизайн и визуалните изкуства и търсене на закономерности в налагането и утвърждаването на тези тенденции, както и демонстрира възможностите да се разширят границите на конкретното изследване извън чисто визуалната страна, което превръща модела на проблематиката в интердисциплинарен и пряко свързан със софтуера, дигиталното, интерактивното, визуалното и други области .

В този смисъл работата по дисертацията се базира, както констатирахме по горе, върху един интердисциплинарен поглед към проблематиката, като съчетава според мен “изкуствоведски, технологически, социологически и др. гледни точки” и изследователски методи. Като цяло представеният за рецензия текст е научно плътен и в него читателя трудно би могъл да се изгуби следвайки логиката на изложение, той получава представата за един историографски и строго научен подход.

Работата на докторанта по темата показва, че този научноизследователски подход е основателен при работа върху конкретния проблем. Разработваната тема конкретизира явления и си поставя ясни и задълбочени цели а именно докторанта казва:

„Целта на настоящия труд е изследването и анализа на визуалните изкуства и комуникация днес и в частност – отделни насоки в развитието на пространствения и графичен дизайн. Той е опит за очертаване на тенденциите в развитието на експозиционния дизайн и визуалните изкуства и търсене на закономерности в налагането и утвърждаването на тези тенденции.“

В този смисъл работата на докторанта обогатява с понятия разбирането за пространствен дизайн, визуални изкуства, дигитални изкуства и т.н.

2. Приноси на автора:

1. Настоящият труд представлява исторически анализ на съвременната култура, подложена на радикални изменения, обусловени от масовото приложение на дигитални технологии, навлезли във всички сфери на съвременния живот.
2. Намерено е мястото на експозиционния дизайн и визуалните изкуства в цялостния културен живот и неговата роля в тези радикални промени, изследвайки конкретната взаимовръзка между култура, наука и изкуство и експозиционен дизайн.
3. За първи път е направен подобен преглед на конкретните приложения на дигиталните технологии в експозиционен дизайн и визуалните изкуства по света и у нас.
4. Изследвана е взаимовръзката на използваните технологии и влиянието им в създаването на нови стилове и естетика.

5. Изследвано е и мястото на българският експозиционен дизайн в общата култура.
6. Направен е подробен и задълбочен анализ на считаните за най-добри музейни експозиции във всички водещи страни в света.
7. Изследвани са нови методи в рекламния дизайн и всички елементи на експозиционния дизайн, използващи възможностите на съвременните графичните софтуерни продукти;
8. Описани и приложени са някои авторски работи, които представляват практическа част от собствени научни и творчески търсения във визуалните изкуства и комуникация в условията на съвременните дигитални технологии;
9. Разработена е методология за дистанционно online обучение по експозиционен и графичен дизайн и, като неизбежна стъпка в бъдещето на университетското обучение, която е описана като структура, цели и е приложен учебен материал.
10. Научният труд може да се използва като монография за учебни цели и професионалисти в области на експозиционния дизайн и визуалните изкуства.

Налице са както следват:

Дисертационният труд е в размер на 212 страници, увод, изводи за отделните глави и списък на научните приноси, библиография и методика и структура за дистанционна онлайн програма по графичен дизайн.

Обобщение

- . Авторефератът правилно отразява съдържанието на дисертационния труд.
- . Изследването както и проучвателната дейност са лично дело на докторанта.
- . По отношение на структурата на доктората правя забележката, че може по ясно да се конкретизира проблематиката и да бъде затворена в определен времеви отрязък, който да не е прекалено широк, както е в дадения случай.
- . Хипотезата на докторанта и формулираната цел са защитени убедително.
- . На лице са и горе изброените приноси на дисертацията.

Заклучение:

Оценявам научните качества и приноси на дисертационния труд, неговата обществена, социална, научна и творческа значимост, личния принос на докторанта и практическата полезност и актуалност на изследвания проблем, предлагам на уважаемите членове на научното жури да дадат съгласието си за присъждането на образователна и научна степен „Доктор“ на Анета Риналди по шифър 8.2 „Изобразително изкуство“

18.06.2013
Гр. София

Становище от
(доц. д-р Борис Сергинов)